

dum comperisse, Hibernicos invalidos, incultos, & quod male metuit, perfidos, se submissum fuisse ab Hispaniarum rege in duorum Comitum subsidium, jam vero dubitare an ejusmodi aliqui essent *in rerum natura*, cum una belli tempestas alterum in Hispaniam, alterum in Septentriones ita diffuserit, ut plane disparuerint. Velle itaque de pace agere quæ Anglis sit usui, & Hispanis non fraudi, licet ad oblidionem perferendam nihil sibi deesset, & auxilia ad negotium Anglis facessendum indies expectaret. Ut rem paucis complectar, difficultatibus utrique conflictati, & obsidionis pertæsi convenerunt die secundo Ianuarii, ut Hispani Kinsaliam, castra & munimenta ad *Baltimore*, *Berehaven*, & *Castlehaven* Proregi dederent, cum vita, bonis, & signis explicatis discederent, Angli naves quibus uno & altero commeatu in Hispaniam navigarent, justo pretio dato præberent, si quo Angliæ portu in reditu appellerent, comiter exciperentur, & interim dum in Hibernia ventos expectarent, numerata pecunia ad victum necessaria suppeditarentur.

His peractis, post aliquot dies Hispani idoneam nacti tempestatem, numeris plurimum accisis ex Hibernia inglorii solvunt. Comes *Tir-Oen* interea fuga meticulosa in *Ulonia* latebras quantis poterat itineribus per avia se proripuit, plurimis suorum desideratis quos fluvii hibernis aquis incitati hauserant. Posteaque non modo sine cura quiescere, sed ne sperare quidem sine metu poterat dum ex mala & oppressa conscientia digna timeret, singulisque diffideret, adeo ut indies novas latebras eligeret, statimque relinqueret. Prorex ut lassatum militem reficeret, in hibernis locat, compositis in *Momoniam* rebus, *Dubliniam* revertitur; gravioreque anni tempore circumacto, lento itinere quo terrorem latius spargeret, intento infestoque exercitu in *Uloniam* regreditur, ut quod prius statuerat, munimentis & præsidiiis circumpositis quasi indagine rebelles undique incingeret. Cum ad *Aquam nigram* pervenisset, per trabes connexas *Floates* vocant, exercitum traduxit, & vado prius ignoto infra vetus munimentum reperto, propugnaculum ad ripam ponit, quod è suo prænomine *Charlemont* nominavit. Quo tempore Comes *Tir-Oen* territus ædibus suis ad *Dungannon* ignem subiecit, Prorex inde ultra *Dungannon* movet, & castris positus, quamprimum *Henricus Dockwra* à *Logh-Foil* cum suis accessisset, in omnes partes milites dimisit, segetes excinduntur, omnes undique vici & domicilia quæ quisque conspexerat, incenduntur, prædæ ex omnibus locis aguntur, munimenta in *Logh-Crew*, *Logh-Reogh*, & *Mogherlecom*, ubi tamen *Ioannes Barkley* ex Equestri ordine vir fortissimus glande

trajicitur, deditio accipit, Præsidium ad *Logh-Eaugh*, sive *Logh-Sidney* statuit, quod ab honorario ipsius titulo *Montioy* dixit, *Arthurumque Chichester* virum Ordinis Equestris (qui virtute meruit, ut jam Prorex sit Hiberniæ) præfecit, alterumque ad *Monaghan*, quod *Christophero S. Laurence* commisit; qui ductores magno usu & majoribus animis rebelles crebris irruptionibus, & transversis hinc inde expeditionibus ita exagitarunt, ut cum dispositis undique præsidiis se circumfideri, omnia sibi indies arctiora, & ipsis inter saltuum & sylvarum angustias ritu ignobilium ferarum delitescendum viderent: quamplures fidem cum fortuna mutarunt, quique se secreto Proregi certatim submittere cœperunt, mustitantes Comitem privatis malis excidium gentis opposuisse, bellum hoc fuisse illi uni necessarium, ipsis funestissimum. Nec latuit Comitem concussam esse suorum & fidem & vires, statuitque prævenire, malorum pertæsus, nec non spe vitæ quæ plerumque validissimos animos labefactat. Demississimis itaque literis ad Reginam subinde datis quibus culpam precibus & lachrimis deprecatus supplicem se abiecit, eaque veræ poenitentiae signa in eo illa observavit, ut qua fuit summa misericordia, Proregi auctoritatem concesserit eum in misericordiam & gratiam recipiendi, si modo imploraret. Imploravit autem ille cum hæc à sui studiosis accepisset, assidue per *Arth Mac-Baron* fratrem suum & alios, sæpiusque rejectus, tandem Mense Februario cum pollicitus esset se absolute vitam ac fortunas Principi sine ulla conditione submissurum, Prorex, qui ex Aula Anglica de dubia Reginæ jam grandævæ valetudine ab intimis clam inaudierat, permisit ut *Mellifontem* Comes accederet, quo illico uno & altero comitatus advolavit. Admissus in conclave ubi Prorex magna militarium virorum multitudine circumfusus in solio sedit, in ipso limine squalore sordidus & dejecto vultu in genua procubuit, cumque aliquantisper procubisset, innuit Prorex ut propius accederet, surrexit, & pauculis progressus passibus iterum in genua provolutus, supplicem se prosternit. *Peccatum in Deum, culpam in benignissimam Principem Dominam suam Elizabetham agnoscit, in cujus regia clementia & misericordia sibi unicum superfuert per fugium, ut de ipsius vita & fortunis pro arbitrio statueret, permittit. Cujus quondam benignitatem, modo potentiam senserat, nunc ut lenitatem experiat, & æternum esset regis clementiæ exemplar, demississime contendit. Nec enim sibi vel ætatem adeo esse affæctam, vel corpus effectum, vel animum infractum, quin forti & fidei opera rebellionem hanc posset expiare. Quod tamen crimen extenuet, iniquius secum actum esse invidia quorundam dicere incepit. Hic plura locuturum Prorex interrumpit, excusationem*